

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบบอรรถลักษณะที่มีต่อความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและ
ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การสอนแบบบอรรถลักษณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

The Effects of Learning by Using the Genre – based Approach on English Writing
Ability and Satisfaction of Prathom Suksa VI Students in Schools
under Samut Prakarn Provincial Education office

อุทุมพร แก้วภู (Uthumporn Kaewphu)¹ อารีรักษ์ มีแจ้ง (Areerug Mejang)²ศิตา เยี่ยมขันติถาวร (Sita Yiemkuntitavorn)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบอรรถลักษณะ และ (2) ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การสอนแบบบอรรถลักษณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุมนานัน จังหวัดสมุทรปราการจำนวน 25 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบบอรรถลักษณะ (2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การสอนแบบบอรรถลักษณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ การสอนแบบบอรรถลักษณะ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจ ประถมศึกษา

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช matanasmn@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช areerugm@hotmail.com

³ รองศาสตราจารย์ แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช sita_1383@hotmail.com

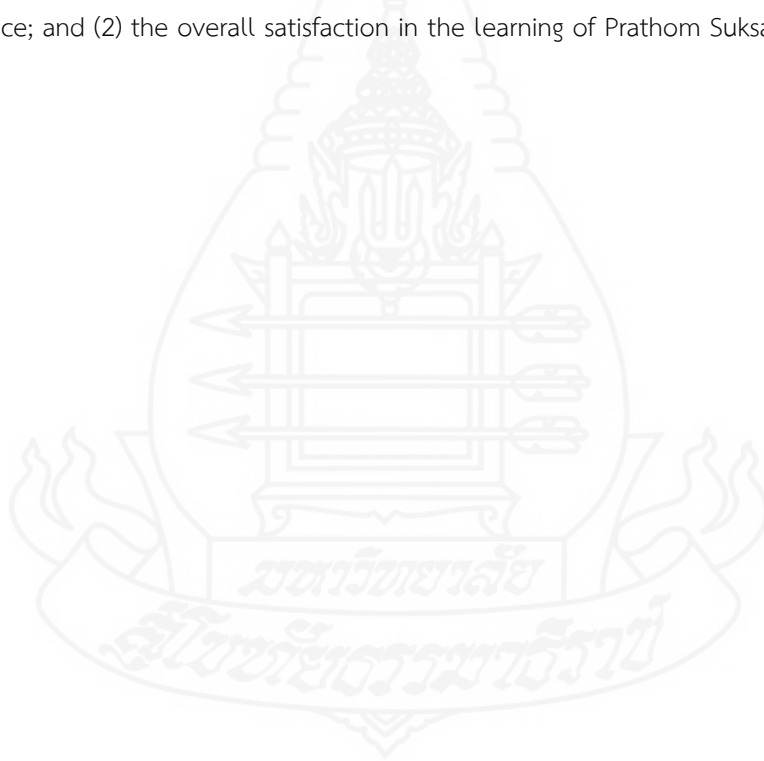

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

Abstract

The purposes of this research were to (1) compare English writing ability of students Prathom Suksa VI before and after learning under the genre – based teaching approach; and (2) study the satisfaction in learning of Prathom Suksa VI students. The research sample consisted of 25 Prathom Suksa VI students at Sumanan School in Samutprakarn province during the second semester of the 2017 academic year, obtained by cluster sampling. The employed research tools were (1) genre – based learning management plans, (2) an English writing ability test, and (3) a questionnaire to assess the satisfaction with learning. The data was analyzed by using the mean, standard deviation and t- test The research findings showed that (1) the post-learning mean score on English writing ability of SumananSchool students was significantly higher than its pre-learning counterpart at the .05 level of statistical significance; and (2) the overall satisfaction in the learning of Prathom Suksa VI students was at the highest level.

Keywords: Genre – based teaching approach, English writing ability, Satisfaction, Prathom Suksa

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

บทนำ

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะการส่งสารที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนต้องเข้าใจหลักการเขียน และโครงสร้างการเขียนก่อน จึงจะเข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้อง (ประกาศิต สิทธิธิตกุล และอุบล สรรพพิรพงษ์ , 2556 : น.2) ส่วนเม็ดเวลและคณะ (Medwell, et al, 2014 : p. 88) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ผู้เขียนต้องปะติดปะต่อข้อมูลที่ต้องการเขียนอย่างเป็นระบบ และต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดเป็นข้อความเพื่อสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง นอกจากนี้สุทธิรา ปลั่งแสงมาศ (2555 : ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ยากและซับซ้อนที่สุด การเขียนเป็นกระบวนการที่ต้องผ่านการคิดหลายขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นการเรียบเรียงความคิด หรือการเลือกคำมาถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกับความต้องการ ดังนั้นในการเขียนนักเรียนต้องมีความสามารถอย่างแท้จริงในทุกด้าน โดยเฉพาะเรื่อง คำศัพท์ โครงสร้างทางภาษาซึ่งการที่นักเรียนจะมีทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีนั้น นักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนเป็นเวลานาน ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาของผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุมนาน พบว่า ปัญหาของนักเรียนคือการเลือกใช้คำศัพท์ ไม่รู้จักวิธีการเขียนลำดับเรื่อง และโครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง ซึ่งประเมินจากการทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ และคะแนนสอบโอเน็ตในส่วนเป็นตัวชี้วัดด้านการเขียน อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนขาดความน่าสนใจ ไม่สนุกสนาน ผู้เรียนมีส่วนร่วมน้อย ไม่มีความสุขในการเรียน ทำให้การเรียนทักษะการเขียน เป็นเรื่องน่าเบื่อ จึงจำเป็นอย่างมากที่ต้องหาแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว

ในฐานะผู้สอนเห็นความสำคัญของปัญหานี้จึงได้ศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหาและพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบอรรถลักษณะ (Genre- base Approach) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีการพัฒนามาจาก แนวคิดเกี่ยวกับภาษาศาสตร์เชิงระบบของ ไมเคิล ฮาลิเดย์ (Michael Haliday, 1973) นักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลีย แนวคิดดังกล่าวแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและหน้าที่ทางสังคมของภาษา อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่า ภาษาเป็นแบบที่ผู้ใช้เลือกเพื่อสื่อความหมาย โดยเลือกใช้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ เนื้อความที่สื่อสารจึงมีความสัมพันธ์กับบริบท ดังนั้นเมื่อเนื้อความต่างๆ มีจุดประสงค์ในการสื่อความที่คล้ายกัน เนื้อความเหล่านั้นย่อมมีโครงสร้างที่คล้ายกันจัดอยู่ในอรรถลักษณะเดียวกัน ซึ่งคำว่า อรรถลักษณะ (Genre) หมายถึง เนื้อความแบบต่างๆ ที่มีความหมายในตัวเองอย่างชัดเจน โดยแต่ละอรรถลักษณะนั้นผู้เรียนจะมีความเข้าใจในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ การลำดับความ และลักษณะของภาษา ผู้เรียนจะได้เรียนรู้รูปแบบและฝึกปฏิบัติจนเข้าใจเนื้อความแยกแยะเนื้อความนั้นๆ ได้ จนในที่สุดผู้เรียนก็จะสามารถเรียนภาษาได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจบริบทของภาษา แฮมมอนด์และคณะ (Hammond et al , 1992) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดดังกล่าวไว้ 4 ขั้นตอนคือ 1) การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่าน เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจะนำเสนอบทอ่าน มีการสอนคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ของประโยคแล้วให้ผู้เรียนอ่านบทอ่าน ผู้สอนตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านเกี่ยวกับใจความสำคัญ และรายละเอียดของบทอ่าน 2) การศึกษาอรรถลักษณะของบทอ่าน ในขั้นนี้ผู้สอน และผู้เรียนร่วมกันศึกษาอรรถลักษณะของบทอ่าน ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของบทอ่าน การจัดเรียบเรียงความคิด ลักษณะของภาษาที่ใช้ในบทอ่าน โดยผู้สอนกำหนดประเด็นต่างๆ ในการศึกษา เช่น ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ใดในการเขียนงานเขียนนี้มีองค์ประกอบอะไรบ้าง ผู้เขียนนำเสนอเนื้อหาอย่างไรใช้โครงสร้างไวยากรณ์แบบใดในการเขียน ใช้คำศัพท์อะไรบ้าง และคำศัพท์นั้นเป็นคำประเภทใด 3) การร่วมกันผลิตงานเขียนในขั้นตอนนี้เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน หรือกำหนดให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มโดยนำความรู้ที่ได้ในขั้นตอนที่ 2

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

มาผลิตงานเขียนที่มีอรรถลักษณะเช่นเดียวกัน ซึ่งอาจใช้แนวคิดของการเขียนแบบเน้นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวางแผนการเขียน การเขียนต้นฉบับร่าง การปรับแก้ไข และการเขียนต้นฉบับใหม่ 4) การเขียนอย่างอิสระ ในขั้นตอนนี้ เป็นการให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ผลิตงานเขียนที่มีอรรถลักษณะเดียวกับบทอ่านที่ได้ศึกษาอย่างอิสระด้วยตนเอง ข้อดีของการสอนแบบอรรถลักษณะ คือ 1) ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจ ความหมาย หรือความคิดรวบยอดก่อนที่จะเข้าใจเสียง และสัญลักษณ์ในลักษณะของบูรณาการ 2) ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาในทักษะต่างๆ ด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น การฟัง การซักถาม การพูดโต้ตอบ การเล่าเรื่อง การอ่านและ การเขียน 3) ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น การยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น และการฝึกความรับผิดชอบต่อการทำงาน 4) ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถเฉพาะด้านและเกิดความคิดสร้างสรรค์และ มีความเชื่อมั่นในตนเองได้หลายรูปแบบ เช่น การคิดคำพูดออกมาเป็นของตนเอง (วิภา จันทรอินทร์, 2558)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบอรรถลักษณะใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน โดย วายากร อรุณรัตน์ (2553) ได้ศึกษาการสอนแบบอรรถลักษณะที่มีต่อความสามารถทางการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามการสอนแบบอรรถลักษณะ และแบบวัดผลความสามารถทางการเขียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 ซึ่งสอดคล้องกับ วิภา จันทรอินทร์ (2558) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามแนวคิดการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนหลังการเรียนใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถลักษณะสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1 เช่นเดียวกับกับ หลู (Luu , 2011) ศึกษาเรื่อง การสอนทักษะการเขียนโดยใช้วิธีอรรถลักษณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชาวเวียดนาม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการพัฒนาความสามารถทางการเขียนมากกว่าร้อยละ 80

ด้วยเหตุผลนี้เองผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบอรรถลักษณะโดยเลือกเนื้อหาตามอรรถลักษณะมาใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการเขียน เพื่อช่วยในการจัดการเรียนรู้ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถเขียนที่สูงขึ้น และเพื่อสร้างความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะให้กับนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้การวิจัยรูปแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุมนาน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 25 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ 1.แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะ ผลการประเมินความเหมาะสมทั้งในภาพรวมและรายแผน ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.97 และมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสม รายแผนเท่ากับ 3.94 , 3.92 , 3.98 , 4.02 และ 4.02 ตามลำดับ 2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 วัดความรู้ด้านคำศัพท์ เป็นแบบเติมคำ และเรียงตัวอักษรให้เป็นคำศัพท์ จำนวน 19 ข้อ ตอนที่ 2 วัดความรู้เกี่ยวกับการเรียงคำให้เป็นประโยค จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 3 วัดความรู้เกี่ยวกับการเขียนรูปประโยคและไวยากรณ์ จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 4 วัดความรู้เกี่ยวกับการเขียนระดับย่อหน้า จำนวน 1 ข้อ รวม 40 ข้อ ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item-objective congruence: IOC) ระหว่าง 0.66 -1.00 3.แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.66 – 1.00

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะ

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน (N = 25)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ผลต่าง ค่าเฉลี่ย	t
ก่อนเรียน	55	37.48	9.94	9.40	10.900*
หลังเรียน	55	46.88	8.03		

*p <.05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 37.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.94 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 46.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.03 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบอรรถลักษณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	บทอ่านที่นำมา ให้แนวทางในการเขียนกับฉันได้	4.76	0.44	มากที่สุด
2	ฉันได้เรียนรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์จากบทอ่าน	4.72	0.46	มากที่สุด
3	บทอ่านมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย และระดับภาษาของฉัน	4.76	0.44	มากที่สุด
4	บทอ่านแสดงลักษณะของงานเขียนที่ชัดเจน	4.76	0.44	มากที่สุด
5	ฉันเรียนรู้มีความสุข และเพลิดเพลิน	4.52	0.51	มากที่สุด
6	ฉันเขียนประโยคได้ดีกว่าเดิม	4.44	0.51	มาก
7	ฉันเข้าใจรูปประโยคได้ง่ายขึ้น	4.56	0.51	มากที่สุด
8	ฉันได้เรียนรู้กิจกรรมที่หลากหลาย	4.60	0.50	มากที่สุด
9	สื่อการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	4.76	0.44	มากที่สุด
10	สื่อการสอนมีความชัดเจน และหลากหลาย	4.76	0.44	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.66	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบอรรถลักษณะในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.66 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า นักเรียนให้คะแนนการประเมินรายข้อ ที่อยู่ในระดับมาก เพียงข้อเดียวคือ ข้อ 6 คือ ฉันเขียนประโยคได้ดีกว่าเดิม ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะที่มีต่อความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1.หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะแล้ว ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 ซึ่งการสอนแบบอรรถลักษณะ (Genre) นั้น ผู้เรียนจะมีความเข้าใจในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ การลำดับความ และลักษณะของภาษา ผู้เรียนจะได้เรียนรู้รูปแบบและฝึกปฏิบัติจนเข้าใจเนื้อความแยกแยะเนื้อความนั้นๆได้ จนในที่สุดผู้เรียนก็จะสามารถเรียนภาษาได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจบริบทของภาษา ซึ่งแฮมมอนด์และคณะ (Hammond et al ,1992) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดดังกล่าวไว้ 4 ขั้นตอนคือ 1) การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่าน 2) การศึกษาอรรถลักษณะของบทอ่าน 3) การร่วมกันผลิตงานเขียนใน 4) การเขียนอย่างอิสระ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนี้ จะทำให้ผู้เรียนความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาที่ถูกต้องเข้าใจ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

วัตถุประสงค์ของผู้เขียน ได้พัฒนาทักษะการเขียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังเป็นการฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น และยังมีผลการวิจัยของ วายากร อรุณรัตน์ (2553) วิไล พันชนกกุล (2553) วิภา จันทรอินทร์ (2558) และ หลู (Luu, 2011) ที่นำแนวคิดนี้ไปใช้ในการสอนเขียน พบว่า ช่วยให้ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1 นักเรียนได้เรียนรู้โครงสร้าง องค์ประกอบของการเขียนจากบทอ่าน และได้ฝึกไวยากรณ์ คำศัพท์ ที่ใช้ในการเขียนซ้ำกันหลายๆครั้ง จึงสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาการเขียนได้ดี และถูกต้องตามรูปแบบมากขึ้น ซึ่งในแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 1 นั้น นักเรียนยังไม่สามารถใช้รูปประโยคที่ถูกต้องได้ กล่าวคือ นักเรียนใช้ภาษาผิดโครงสร้างทางภาษา การเลือกใช้กริยายังไม่สัมพันธ์กับประธาน ผู้วิจัยจึงปรับการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ต่อมา คือ ใช้แถบประโยค ให้ตัวอย่างประโยคมากขึ้น และสุ่มเรียกให้นักเรียนออกมานำเสนอประโยคหน้าชั้นเรียน และให้คำแนะนำในการแก้ไขประโยคที่ผิด ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง และอ่อน เข้าใจ และเขียนรูปประโยคได้ดีขึ้น ส่งผลให้ผลงานของนักเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 นักเรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง สามารถเขียนรูปประโยคได้ถูกต้องส่วนนักเรียนที่มีความสามารถระดับอ่อน เขียนรูปประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

1.2. นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยกันแก้ไขงานเขียนของกลุ่มตนเอง ทำให้ช่วยพัฒนาความสามารถทางการเขียน นอกจากนี้ ยังส่งผลให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และท้ายสุดแล้วจะนำมาซึ่งผลงานที่นำมาสู่ความภาคภูมิใจในกลุ่ม และตนเอง

2. จากผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะ อยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 และสอดคล้องกับ สุทธิพงษ์ บรรยงค์ (2559) นำแนวคิดนี้ไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน ในระดับมากที่สุด โดยอาจมีสาเหตุจากผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน เนื่องจาก นักเรียนมีส่วนร่วม กับ กิจกรรมโดยตลอด และมีกิจกรรมกลุ่มที่ช่วยให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเครียดระหว่างเรียน ในการสอนผู้วิจัยได้จัดกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถคือ มีนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งนักเรียนที่เก่งจะเป็นผู้นำเขียนประโยค และกระตุ้นให้เพื่อนในกลุ่ม นำเสนอรูปประโยค และช่วยกันแก้ไข เมื่อเขียนเสร็จ ผู้วิจัยจะให้นักเรียนสลับกลุ่มกันตรวจ แก้ไข จากนั้นจึงนำเสนอหน้าชั้นเรียน ซึ่งการนำเสนอหน้าชั้นเรียนนั้น ผู้วิจัยได้ทำข้อตกลงไว้ว่า ทุกคนในกลุ่มจะต้องนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า แต่ละกลุ่มจะเลือกนำเสนอผลงานที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล จึงทำให้นักเรียนไม่เครียดในการเรียนการสอน นอกจากนั้นผู้วิจัยยังมี เกม เป็นสื่อการสอนในเรื่องคำศัพท์ ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน และ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งตรงกับ ฟิชและจอยส์ (Feez & Joyce, 2002) ที่กล่าวว่า ข้อดีของวิธีสอนตามแนวคิดอรรถลักษณะ คือผู้เรียนจะมีความสุขสนุกสนานในการเรียนได้พัฒนาทักษะในด้านต่างๆ เช่น การซักถาม ได้ตอบ การเล่าเรื่อง ส่วนในประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดข้อเดียวคือ ข้อ 6 นั้น (ฉันเขียนประโยคได้ดีกว่าเดิม) นั้น ผู้วิจัยคาดว่า น่าจะมีสาเหตุมาจากความไม่แน่ใจของนักเรียนบางคนว่าตัวเองสามารถเขียนประโยคได้ดีกว่าเดิม เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะเพียงอย่างเดียว หรือมาจากปัจจัยอย่างอื่นด้วย

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยทำให้ผู้วิจัยค้นพบข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1.1 ในการทำกิจกรรม การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะนี้ ไม่ควรเร่งรัดนักเรียนให้ทำเสร็จตามเวลาที่กำหนด เพราะจะเป็นการสร้างแรงกดดัน และจะทำให้นักเรียนเกิดความเครียดในการเรียน

1.2 นักเรียนบางคนมีทักษะทางภาษาที่ยังไม่ดี เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จครูผู้สอนควรเน้นย้ำอย่างซ้ำๆ เพื่อให้นักเรียนที่ช้าตามได้ทัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะ ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ เช่น การฟัง การพูด และการอ่าน

2.2 ควรเพิ่มเติมอรรถลักษณะที่นำมาใช้ในการสอนให้หลากหลาย เช่น การเขียนจากประสบการณ์ (recount) การเขียนเรื่องเล่า (Narrative) เป็นต้น

2.3 ควรเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อขยายผลการวิจัยต่อไป

3. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบอรรถลักษณะ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบอรรถลักษณะ สามารถยกระดับความสามารถทางการเขียนได้ รวมทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การสอนแบบอรรถลักษณะ ครูจึงควรใช้วิธีดังกล่าว เพราะทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน ได้พัฒนาทักษะการเขียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน และยังเป็นการทำงานร่วมกับผู้อื่น

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร บุญอาจ. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียน
ชั้น ป. 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ประกาศิต สิทธิธิกุล และอุบล สรรพทรัพย์. (2556). หน่วยที่ 14 ปัญหาการอ่านและการสอนภาษาอังกฤษ ใน *ประมวลสาระชุดวิชา หลักการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และบริบททางภาษา* หน่วยที่ 8 – 15 (หน้า 14-1 – 14-31) นนทบุรี: สาขา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุทธิรา ปลั่งแสงมาศ. (2556). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการเขียนตามคำบอกของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 , 3/6 และ 3/8. สืบค้นจากเว็บ http://swis.act.ac.th/html_edu/act/temp_emp_research2038.pdf.
- วยากร อรุณรัตน์. (2553). ผลการสอนแบบอรรถลักษณะที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
นนทบุรี.

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 8

The 8th STOU National Research Conference

- วิภา จันทรอินทร์. (2558). การศึกษาความสามารถในการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยอรรถลักษณะของวิธีการ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, ราชบุรี.
- วิไล พันชนกกุล.(2553). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบบูรณาการ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี,
อุดรธานี.
- Halliday,M.A.K.(1985). Spoken and written language. Geelong: Deakir University Press.
- Hammond,J.(1992). English for specific purposes: A handbook for teachers of adult literacy. Sydney:
Macquarie university.
- Luu, T. T. (2011). Teaching writing through genre- base approach of the first year student of class. Vietnam:
Ho Chi Minh.
- Medwell,J., Wray,D., Minns, H., Griffiths, V., Coates, E. (2014) Primary English teaching theory & practice
(7 th Ed). London: Learning Matters.
- Weir, C.J. (1993). Understanding and Developing Language Tests. Hampshire, UK: Prentice Hall International.

